
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

222 (2020)

ISSN 1453-4436

Jurnal Romanesc

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,

Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania

email: apoma@theory.nipne.ro

de Mhierly de Bonbruial (2017).

Citesc dintr-o carte: "Fericii sunt martorii activi ai marilor rupturi ale istoriei, care, asemenea lui Chateaubriand, au trait in mod profund sfirsitul unei ere si inceputul alteia noi". Asa isi incepe autorul aceasta carte. De ce sa nu ne intrebam : "de ce?". Adica, de ce ar fi fericii? Sfsitul unei ere este sfirsitul unor multimi ignorante, imbuigate, inechite in rautati, care au cedat; inceputul altei ere este o gashca ignoranta, virulenta, statuta, care vine la putere cu o pofta nebuna de rele mari si noi. Martorul, care sta pe margine ca orice martor, a suferit in era veche si va suferi si in era noua. De ce ar fi fericit? Ca schimba o suferinta pe alta mai mare? Ma asteptam la mai multa glagorie de la un autor asa de titrat cu multiple onoruri. Sau or fi false? si goale, ca beshicile de sapun. Nu mai spun de determinatii, gargantuesc ridicole. Iata, "martorii" sint "activi", adica, ba se baga, ba nu se baga, se fitzii pe linga maclava si traiesc "in mod profund". Probabil, autorul vrea sa spuna ca traiesc pina la fund. Si nu e traducerea, versiunea franceza e la fel, suna la fel de precar si bombastic. Se vede ca autorul nu stie ce vrea sa spuna, pur si simplu vrea sa scrie o carte. Eu nu vad decit goliciunea, si timpa si goala. Cartea incepe sa-mi placa: pare suficient de ridicola ca sa merite tot amuzamentul.

Autorul nu pierde prilejul sa se laude ca este, ar fi fost, directorul unui brain trust de diplomati, fondatorul unui institut de relatii internationale, membru al unui centru de apropiere intre tari cu sisteme diferite, al unei institutii de studii de securitate east-west. In toate aceste bazaconii s-ar fi preocupat, s-ar preocupa inca, de prietenia intre popoare, de constructia europeana, de democratie si alte alea; de iubirea intre frati, etc. Capul omului e tulbure de tot cu atitea parascovenii. De exemplu, pretinde ca el si alti specialisti ca el stiau ca o sa cada comunismul in Europa de est, i se tragea de la tehnologia de informatie si comunicatie, dar ca evenimentele din 1989-1991 care au prabusit acest comunism i-ar fi luat prin surprindere. Adica, vine vorba, eu stiu, dar daca e sa dau socoteala, nu stiu. Evident, omul habar n-are de nimic. Nu stie nici macar sa vorbeasca, sa scrie.

Mersul omenirii se face prin interactia dintre firea omului si stiinta si tehnologie. Cind David si-a confectionat o prastie mai eficienta, l-a invins pe uriasul Goliat. Cind englezii au construit vapoare mai trainice, au cucerit marile. Cind masina a dat peste populatia extrem de inapoiata a Rusiei asiatice, cea mai slaba veriga a umanitatii, nu a capitalismului, rusii s-au apucat sa munceasca, sa-si faca o viata mai buna, sa fie seriosi, si sa-i puna si pe altii la treaba; asa a aparut comunismul in Europa de est. Cind calculatoarele si telefoanele mobile i-au invatat pe oameni ca nu mai e cazul sa stie sa citeasca, sa vorbeasca, sa scrie, e suficient sa apese pe butoane ca sa vada poze si sa auda zgomote; cind coca-cola, muzica metalica si bluejeansii jegosi i-au invadat, comunistii au lasat dracu' doctrina si au dat-o pe tango. N-au mai muncit, nu i-au mai interesat viata, familia,

viitorul; au preferat sa se scufunde in cea mai neagra promiscuitate, mizerie intelectuala si morala, sa darime comunismul si sa treaca, chipurile, la capitalism. Adica la o stare animalica. Intrucit capitalismul se naste, nu se confectioneaza. Capitalismul este o miscare spontana, care poate sa iasa, poate sa nu iasa. Pe cind comunismul se poate impune cu forta.

Cartea este o insiruire de vizite, intilniri si mai ales cine, dejunuri; haleala si mangoseala. Nimic substantial. Ce a vorbit autorul cu Ilieasca? Cu Burcan? Cu ala, cu ala? Ce si-au spus, ce a rezultat, cum vede el ce-au spus aia? Nimic din toate astea. Un jurnal de calatorie al unei insecte inferioare. Omul trece prin lume ca gisca prin apa. Deh, intelectual cu pretentii fine.

Autorul meu e dus bine cu pluta. In fitziiiala lui prin Romania rinjeste ca prostul la orice. Copacii e frumosi, Simeria e superba, oamenii sint bogati, o duc bine (ca-i vede in circiuma). Mi s-a intimplat o data sa calatoresc intr-un avion alaturi de o africana grasa, lucioasa, cu fuste pestrite si incretite. Ridea ca proasta la orice, pune mina pe toate. Aveam un ziar in mina, mi l-a luat si la flendurit tot drumul, intr-un entuziasm grotesc, care m-a facut trist si prudent. Credeam ca am stat linga o maimuta, cind am coborit din avion. Asa trebuie ca se poarta si animalele, chipurile, superioare, ca maimutele care se joaca, entuziasmate, cu toate, cu orice le e la indemina. Este suprema afirmare a instinctului vital animalic. Omul meu, acest autor, asa se poarta in Romania, din cite spune el in carte.

Vad pe o pagina, o exprimare stupefianta. Omul meu vrea sa spuna ca impreuna cu niste confrati s-ar deplasa intr-un loc, si zice "ne deplasam in haita.."; pe frantzuzeste meute, am crezut ca e o greseala de traducere, am verificat, nu e. Omul zice de-ai lui c-ar fi o haita, iar despre el gindeste, asadar, c-ar fi vreun lup. Destul de oribil.

Pe alta pagina, autorul nu se crutza. Zice despre el c-ar avea o natura si cosmologica si de pus in slujba omenirii; c-ar vrea sa creeze, nu sa repete, si c-ar fi existind in Franta destui care l-ar invidia. Gasesc aceste farafasticuri ametzitor de grotesti. Zisele astea ne arata ca intelectualul autor e o beshica flescaita. De altel cartea abunda in idiotisme. De exemplu, "noaptea a fost, bineinteles, scurta". Ma gindeam ca, de, ca omul, o fi dat de vreo arzoaica de 13 ani, impliniti acum 20, ca cam asta cauta intelectualii streini prin coclaurile mioritice, vin dupa miros, precum ciinii, dar de unde: a vorbit toata noaptea in somn cu Seugen Enion.

De altfel, pe toata cartea autorul se imbucura de cit de mult il place el pe Sinemon Genion. Dar si Gesimon il place pe ionica. Caci ii scrie o postfata, cum ar fi fata de din dos, de ramine cititorul otravit. Iata cum. Mai intii, zice literatul, omul nostru e matematician la origine. Asta pe romaneste e o injuratura rea la adresa unui matematician. Urit din partea cacademicianului. Dar, acum, autorul nostru, zice mai departe postfatul, e filosof, de sisteme ale lumii, pe care le invirte pe deshte, ca sfintul mataniile. Stie si cunoaste pe toti, se freaca de ei pe unde apuca, prin toate coltzurile. Aoleo, asta nu e porcul? Iarasi nu e frumos din partea literatului, sa minuiasca la asa mod lemba romana. Il lauda totusi mai la vale, c-ar fi mare praxiolog. Asta e o chestie tare. Praxiologia este stiinta circumstantierii, a expedientului, a improvizatiei, tzara unde infloresc escrocii. Nu stii pe cineva sa ma salveze? Ba da, pe cumatru, e boier in de-alde de-astea, te costa atit, si fuge cu banii. Asta e praxiologul.

Cartea e de toata jena. Nu ma mir ca atitia romani l-au impodobit pe autor cu toate onorurile. Romanii au limba multa si toata umeda. Ca nehogen menion.